

at, jeg ikke kan forstaa, hvorledes de have kunnet komme til at betale omtrent 15,000 Kr. i Rente. I det hele taget er Regnskabet jo ret mærkeligt, men i Grunden ogsaa meget lærerigt. Jeg skal fremhæve nogle enkelte Poster af dette Regnskab. Det viser sig, at det er Statskassen, der kommer til at bære den tunge Ende, idet Statskassen allerede har givet 100,000 Kr. foruden 6,750 Kr. i Henhold til Husdyrløven, og nu forlanges der jo altsaa yderligere 110,000 Kr. Det er vel rimeligt, at de 100,000, som Flertallet indstiller, ville blive bevilgede, saa at Statskassens hele Tilskud efter dette vilde blive 206,750 Kr. Naar man derimod ser, hvad der er ydet fra anden Side, er det i Virkeligheden mærkværdig lidt. Saaledes har Amdtsraadet givet 6,585 Kr., Byraadet 6,000 Kr. Men navnlig naar man undersøger, hvad Landbefolkningen selv har givet, og særlig, hvad Landmændenes forskellige Institutioner have ydet i denne Sag, er det overordentlig lidt; saaledes har f. Eks. Landboforeningerne ikke givet mere end 6,812 Kr., vort Lands Kvægavlsforeninger have givet 498 Kr., hvad der forekommer mig at være et meget lille Tilskud fra den Side, og Hesteavlforeningerne have givet 1,020 Kr., hvad der ogsaa synes mig at være et meget ringe Tilskud, og f. Eks. vore Svineslagterier, der jo er en af Landets allerstørste Forretninger, vel den næststørste, vi have i vort Land, have ikke givet mere end 100 Kr. til denne Sag. Og ser man saa paa, hvad de større Landmænd have ofret, er det ogsaa kun lidt. Vore Lensbesiddere, Stamhusbesiddere, Proprietærer og Godsejere have til denne Sag ydet 4,180 Kr., det er dog, synes jeg, virkelig et latterligt lille Tilskud fra Landets allerrigeste Mænd. Derimod have Industriens Folk ydet mere. Fabrikanter og handlende have ydet 700 Kr. mere end alle vore store Landejendomsbesiddere tilsammen. Landets Mejerier have ikke ydet mere end 3,815 Kr. hertil.

Vi ville altsaa se, at selve de store Landejendomsbesiddere og selve de store Agrarinstitutioner her i Landet ikke have vist stor Interesse for denne Sag. Det er meget lidt eller næsten slet ingen Ting, de have ydet hertil. De ere sikkert alle gaaede ud fra, at Statskassen stod bagved, og at de kunde spare deres egne Penge og lade Statskassen betale Gildet. Og det er jo ogsaa det sørgelige Resultat, vi nu komme til, at det er Statskassen, der skal betale. Se vi paa Udgiftssiden, saa er der ogsaa, synes jeg, mange mærkelige Udgiftsposter,

der forekomme mig at kunne trænge til en indgaaende Kritik. En saadan har jeg nu ikke været i Stand til at udøve, fordi vi i Finansudvalget slet ikke have set noget detailleret Regnskab. Vi have kun faaet de enkelte Udgiftsposter opgivne, men hvorledes Pengene ellers ere anvendte inden for disse enkelte Konti, er ikke oplyst for os. Jeg skal saaledes her anføre, at selve Bureauet har f. Eks. til Rejser og Repræsentationsudgifter brugt 4,868 Kr., til Festarrangements have de anvendt 18,188 Kr., til forskellige Udflugter have de anvendt 1,724 Kr. Man ser altsaa, at i Retning af Fester, Udflugter og den Slags har man ikke sparet, det er meget store Beløb, som ere gaaede med hertil. Jeg skal nævne en anden Udgiftspost, som forekommer mig at være meget høj, og det er Bogtrykkerarbejdet. Det beløber sig til ikke mindre end 29,463 Kr. Jeg synes, at det er utroligt, at man kan anvende næsten 30,000 Kr. til Bogtrykkerarbejde, men jeg kan ikke komme nærmere ind paa denne Sag, fordi vi, som sagt, kun have faaet opgivet selve Hovedposterne, og nogen indgaaende Kritik kan man jo ikke udøve, naar man ikke faar det detaillerede Regnskab at se. Men det synes dog at være en overordentlig Flothed at bruge henimod 30,000 Kr. til Bogtrykkerarbejde alene. Til Arkitekt-honorarer er der brugt næsten 19,000 Kr., og i det hele taget tror jeg nok, man tør udtale, at den Komite, der har baaret Ansvar for hele Arrangementet, ikke har vist tilstrækkelig Økonomi, og man kan ogsaa paavise Punkter, hvor de ligefrem have givet Penge ud, som kunde have været sparede. Jeg skal saaledes nævne, at da Tømrerarbejdet blev udbudt til Licitation derovre, indkom der forskellige Tilbud, og man skulde jo mene, at det var Komiteens Pligt her at gaa økonomisk frem og tage det billigste Tilbud. Det gjorde man imidlertid ikke. Det billigste Tilbud fremkom fra et Aktieselskab, som var dannet af Arbejdere i Odense, og det var 2,666 Kr. billigere end det næstbilligste Tilbud, som blev antaget. Her stod altsaa Komiteen over for et Tilbud, som de kunde have antaget, saa at Arbejdet derved var blevet udført disse 2,666 Kr. billigere, end det nu er blevet udført. Her har Komiteen anvendt en uforvarlig Flothed og har ikke husket paa, at det ikke er deres egne Penge, de forvalte, men at det er andres Penge, de have at regere med. Men det er maaske netop derfor, at de have stillet sig saa flot, fordi de vidste, at det var andres Penge, de havde at regere med.